

Unitat Anticapitalista:

contra la Troika i les burocràcies sindicals

MANIFEST 1r de MAIG 2014

Un any més, un altre 1r de maig que organitzacions i persones de l'Esquerra Anticapitalista ens apleguem als carrers de València per a commemorar un dia històric de la classe obrera i la seua lluita per tal d'enderrocar i superar el sistema capitalista. Nosaltres, els i les anticapitalistes no volem que el 1r de maig esdevinga un ritual, ni una rutina, ni una processó, ni un festival de globus i banderoles. Nosaltres, els i les anticapitalistes, el 1r de maig recordem la tradició de lluita de la classe obrera arreu d'anys i anys. Avui fem un homenatge als màrtirs de Chicago i a les treballadores de la fàbrica tèxtil Triangle Shirtwaist de Nova York. Avui també recordem els més de 1.127 treballadors i treballadores mortes en l'enderrocament de l'edifici Rana Plaza de Bangla Desh. Avui, de fet, recordem tots els treballadors i totes les treballadores que han estat explotades al llarg de la Història, que han mort i que moren cada dia víctimes del Capitalisme.

Però nosaltres, els i les capitalistes, no només entenem el 1r de maig com una diada reivindicativa, de lluita, de protesta, de dignitat, de demostrar la nostra força als carrers i places. Nosaltres, els i les anticapitalistes, reivindicuem que tots els dies han de ser 1r de maig, per a eixir al carrer, per a defensar els nostres drets, per a reivindicar que som classe treballadora i que només esdevindrem lliures enderrocant el Capitalisme i el Patriarcat. El 1r de maig ha de servir per a recordar quin és el paper històric que li pertoca a la classe treballadora: la destrucció de l'estat burgès. Aquest sistema suposa opulència i privilegis per a la minoria explotadora, i explotació, misèria, opressió i imposició per a la majoria explotada. Així mateix, com a classe treballadora també hem d'avançar cap al repartiment i la socialització de les riqueses i el treball i cap a una societat sense classes.

Han passat ja set anys des que esclatà l'enèsima crisi, una més en la història del sistema capitalista. Han passat set anys, i les conseqüències es noten cada dia més sobre els i les treballadores. Des del començament d'aquesta nova crisi, els grans mitjans de comunicació -els altaveus del Capital- no han parat ni un moment de repetir-nos que per a sortir de la crisi calien més retallades i més sacrificis per part de la classe treballadora. Tanmateix, en els últims mesos, el seu discurs ha canviat. Ara, les ràdios i les televisions no paren de repetir que el pitjor de la crisi ja ha passat, que comencen a veure's els brots verds, que ja hi ha senyals del creixement econòmic. És mentida que la crisi haja acabat! El que està succeint és que volen normalitzar la pobresa i la misèria. Continuen les altes taxes d'atur amb milers i milers de persones sense cap treball. Continua generant-se poc treball, i el poc que es crea cada volta és més precari. Continuen els desnonaments i els suïcidis. I mentrestant, els beneficis de les grans empreses i dels bancs es mantenen i creixen. Continua creixent l'esquerda que separa la minoria més rica de la majoria empobrida. Avui, de nou, la classe treballadora, els i les explotades, hem de suar sang i llàgrimes perquè ells, una minoria, visquen en la riquesa i l'opulència.

Avui és 1r de maig, i cal recordar que aquest mes tindran lloc les eleccions per al Parlament europeu. Nosaltres, com a classe treballadora, com a anticapitalistes, hem de mostrar el nostre rebuig més gran al projecte de la Unió Europea, que és la matriu capitalista que genera les polítiques antisocials i repressores en els diferents pobles i nacions que en formen part. Nosaltres, com a classe treballadora, diem NO a la Unió Europea per imperialista, per patriarcal, per antidemocràtica i per capitalista. Nosaltres, com a anticapitalistes i feministes, diem NO a la Troika perquè és qui dicta les polítiques que vulneren els drets humans, perquè és qui planifica les retallades en els nostres drets socials i laborals. Nosaltres, com a anticapitalistes, diem NO al pagament del deute il·legítim, un deute que ens hipoteca i ens esclavitzava. Nosaltres diem NO a l'euro, el mecanisme creat per les burgesies europees per afavorir l'explotació internacional del treball. Nosaltres diem NO al model de desenvolupament que planteja la Unió Europea, perquè és insostenible a nivell ecològic i mediambiental. Perquè no és possible un capitalisme verd, com tampoc no és possible un capitalisme de rostre humà... perquè tard o d'hora, el Capitalisme es trau la careta i mostra com és: salvatge.

La Unió Europea no es pot reformar, perquè la seua estructura és capitalista, i el Capitalisme no es pot reformar, només destruir. El Capitalisme genera pobresa i concentra la riquesa. La nostra alternativa no és, no pot ser, gestionar aquesta pobresa. Encara hi ha sindicats i partits que defensen la tornada a l'Estat del Benestar, encara s'encaboten a recuperar alguns dels escassos drets socials i laborals que gaudíem abans de la crisi. Eixos que defensen l'estat del benestar, el que realment volen és defensar les seues engrunes i no se n'adonen -o no volen adonar-se- de la veritable cara del Capitalisme. Aquest sistema és el responsable de generar eixa misèria que afecta la majoria de la població, mentre que una minoria (oligarquia, bancs, grans empreses) continuen enriquint-se.

Per tot això entenem que no es tracta de lluitar simplement contra la Troika o contra el Govern que ens sotmet a aquesta i a la seua misèria, sinó de combatre el Capitalisme, el sistema econòmic que els possibilita. Un sistema que contraposa treball i atur, perquè necessita que hi haja persones sense treball, necessitades a acceptar qualsevol tipus de treball, fins i tot el més precari. Un sistema, el capitalista, que contraposa el Treball i el Capital, i que es basa en l'explotació mitjançant el treball assalariat, on la persona treballadora no és la propietària del seu treball, ni de les seues decisions, ni del que produeix, ni de la riquesa que genera.

Davant d'aquest context, les organitzacions anticapitalistes hem de denunciar els còmplices que permeten l'explotació i l'opressió del Capital: els jutges, la policia... i els sindicats que vénen la classes treballadora. Les cúpules d'aquestes burocràcies sindicals -tant de CCOO com d'UGT- són responsables d'un gran nombre de pactes que han posat en venda les poques millores aconseguides per la classes treballadora després d'anys de lluita. Són eixes cúpules sindicals les que negocien amb els diferents governs -el PP o el PSOE- els ERO's, les reformes de les pensions, les reformes laborals... Són Toxo i Méndez els que estan venent els nostres drets a canvi de subvencions per mantenir la seua quota d'alliberats sindicals.

Nosaltres, els i les anticapitalistes, ens reafirmem: el Capitalisme no es reforma, es combat i es destrueix, i de les seues cendres construirem un món just, d'homes i dones lliures, de pobles lliures.

Volem decidir sobre tot allò que afecta les nostres vides!

Volem canviar-ho tot!